

Velké Bílovice

Název: Velké Bílovice

Katastr obce Velké Bílovice náleží k území značně bohatému na archeologické nálezy. Kromě paleolitu a časového úseku od mladší doby bronzové po latén je na bílovickém území reprezentován celý pravěký vývoj, počínaje neolitem a konče slovanským obdobím, celým středověkem i nálezy archeologických památek novověkých. Na území katastru města byla nalezena římská dvouplamenná lampa (0 - 375 n. l.) z doby, kdy jižní Morava byla součástí okrajových římských provincií Norika a Panonie. Nejvýznamnější archeologickou památkou je velkomoravské pohřebiště v trati "Úlehle", kde bylo odkryto celkem 72 kostrových hrobů z 9. stol. n. l. Vzpomínkou na nález pohřebiště je tzv. Novosádká studna. V místech bývalé nekropole nyní rostou vinice. Jak vznikl název obce Velké Bílovice? Je buď odvozen od jejího zakladatele Biela - Bíla nebo vznikl od jména prvního písemně doloženého vlastníka obce Sigfrieda Sirotky nesprávným přeložením waise - sirotek, weisse - bílý. Po smrti Sigfrieda Sirotky (1306 je tedy první písemnou zmínkou o obci) získal obec Tobiáš z Bechyně, dále ji držel Jan řečený z Bílovic s bratrem Kuníkem. Roku 1376 Bílovice prodali za 2000 hřiven Kateřině vdově po Mikuláši Koním z Rabštejna. Po její smrti daroval markrabě Jošt Bílovice spolu s jinými statky Heraltovi z Kunštátu. Rok je drželi Bočkové z Kunštátu a z Poděbrad, v letech 1416 - 1524 postupně Lichtenštejnové - Jindřich a Hartman, František Kryštof, Jindřich VII., Linhart, Jan. Pak je vložil do zemských desek Žibřid z Boskolusk a roku 1532 je prodal Bernartovi st. ze Žerotína. 1551 se připomínají Fridrich Žerotín z Milotic a jeho bratři. V 16. století se zde usadili novoutrakvisté - Habáni a členové Jednoty bratrské. Majitel břeclavského panství Jan ml. ze Žerotína nechal v roce 1564 vystavět bratrský kostel. Spolu se svou ženou Kunkou z Boskovic přestavil středověkou tvrz na renesanční zámek. Jeho syn Ladislav Velen ze Žerotína byl stejně jako jeho otec zvolen moravským hejtmánem. Byl jedním z vůdců moravského stavovského povstání, po Bílé hoře emigroval a jeho majetek byl zkonfiskován. Panství břeclavské bylo fiskem prodáno Esterě hraběnce z Meggau, následně Jakubu hraběti Kuenovi z Bellassy. V téže době jsou z Moravy vyhnáni na Slovensko i Habáni a Čeští bratři. Vpády Bočkajovců vystřídá třicetiletá válka a nájezdy tatarskotureckých vojsk. Od roku 1638 drží Bílovice Karel Eusebius Liechtenstein, součástí panství Liechtensteinů zůstává obec až do roku 1925. Roku 1705 je obec vyplněna Rakocziho vojsky, následně do roku 1710 několikrát vypálena Turky. V roce 1765 byl kostel upraven za Jana Václava z Lichtenštejna na katolický. Francouzská vojska obcí prošla v letech 1805 a 1809. Za prusko-rakouské války zde byla ubytována obě vojska. Rozkvět obce nastává za starostování Václava Leblocha 1861-1879. Na otcovu činnost navazuje jeho syn Václav Lebloch ml., který je také zvolen poslancem moravského zemského sněmu. Začátkem 20. století odchází řada místních rodin do Spojených států, Kanady a Argentiny. V Argentině v provincii Čako Bílovčani pod vedením Petra Šašvaty založili tradici pěstování bavlny. Ve Velkých Bílovicích na rodném domě Petra Šašvaty byla roku 1965 odhalena pamětní deska. Historii obce už dvacet let přibližují sbírky místního vlastivědného muzea. Je zde stálá expozice krojů a zemědělského nářadí. Některé archeologické nálezy uložené v muzeu, připomínají doby dávno minulé, pochází z vykopávek ze sedmdesátých let. Zajímavá je též expozice věnovaná životu krajanů v Argentině.

Popis:

E-mail: starosta@velkebilovice.cz

Web

URL: www.velkebilovice.cz

Telefon: 519 367 111

Telefon: 519 346 612

Fax: 519 367 100

Adresa: Náměstí Osvoboditelů 570, 691 02 Velké Bílovice

Poloha: 48°50'56.786"N 16°53'33.594"E